

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 924

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 octombrie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
Decizia nr. 435 din 13 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordinului ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 20/12/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în asistența medicală primară.....	2-3	23.	— Hotărâre privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit „Alianța Galați OC3”.....	6
			ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL COLEGIULUI MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA	
Decizia nr. 480 din 22 septembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite.....	4-6	11.	— Decizie privind stabilirea cuantumului cotizației de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România.....	7
		12.	— Decizie privind organizarea și funcționarea structurilor teritoriale ale Colegiului Medicilor Dentiști din România.....	7-8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 435**

din 13 septembrie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordinului ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 20/12/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în asistența medicală primară

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordinului ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 20/12/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în asistența medicală primară, excepție ridicată de C.M.I. Dr. Constanța Bogdan în Dosarul nr. 6.720/2004 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

La apelul nominal au răspuns Casa Națională de Asigurări de Sănătate, prin consilier juridic, și Casa de Asigurări de Sănătate a Municipiului București, prin consilier juridic, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentanții părților prezente solicită respingerea excepției, întrucât ordinul criticat de autorul excepției și-a încetat aplicabilitatea.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, deoarece, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, controlul de constituționalitate pe cale de excepție se exercită numai asupra legilor și ordonanțelor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 mai 2005, pronunțată în Dosarul 6.720/2004, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordinului ministrului sănătății și familiei nr. 20/12/2003**, excepție ridicată de C.M.I. Dr. Constanța Bogdan în dosarul menționat, având ca obiect judecarea unei acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că actul normativ criticat încalcă dispozițiile constituționale privitoare la neretroactivitatea legilor, întrucât

a fost publicat în Monitorul Oficial al României la 6 februarie 2003, iar la art. 2 acesta prevede că intră în vigoare la 1 ianuarie 2003.

Judecătoria Sectorului 3 București consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, „în condițiile în care la baza emiterii Ordinului nr. 20/2003 au stat prevederile art. 10 alin. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări de sănătate care reglementează în sarcina Casei Naționale de Asigurări de Sănătate elaborarea normelor metodologice de aplicare a contractului-cadru, până la data de 15 decembrie a anului în curs pentru anul următor, fiind un act administrativ cu caracter normativ, aprobat prin ordin al ministrului sănătății și al președintelui CNAS“.

În conformitate cu prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Se arată că, în conformitate cu dispozițiile constituționale ale art. 146 lit. d), precum și cu cele ale art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, „ordinele autorităților administrației publice centrale nu pot constitui obiect al excepțiilor de neconstituționalitate date în competența de soluționare a Curții Constituționale“.

Avocatul Poporului consideră că excepția este inadmisibilă. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că, „potrivit art. 146 lit. d) din Constituție și art. 29 alin. (1) dn Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, controlul de constituționalitate pe cale de excepție se exercită numai asupra legilor și ordonanțelor. Curtea, în jurisprudența sa, a statuat că termenul de «lege» prevăzut la lit. d) a art. 146 din Constituție nu este folosit în sens larg, cuprinzând toate actele normative, ci doar în sensul său strict“. Este menționată, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 58/2004.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților prezente și a procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, republicată, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie Ordinul ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 20/12/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în asistența medicală primară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 și nr. 78 bis, ambele din 6 februarie 2003, în numărul bis fiind publicate și anexele la ordinul comun. Ulterior, Ordinul nr. 20/12/2003 și-a încetat aplicabilitatea, potrivit art. 2 din Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.220/890/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 și nr. 17 bis, ambele din 9 ianuarie 2004, care, la rândul său, și-a încetat aplicabilitatea, potrivit art. 2 din Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 56/45/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pe anul 2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 și nr. 134 bis, ambele din 14 februarie 2005.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, Curtea Constituțională „*hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial*“. În aplicarea acestei dispoziții constituționale, art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 prevede: „*Curtea Constituțională*

Potrivit considerentelor expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordinului ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 20/12/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate în asistența medicală primară, excepție ridicată de C.M.I. Dr. Constanța Bogdan în Dosarul nr. 6.720/2004 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia.“

În sensul acestor prevederi constituționale și legale care sunt de strictă interpretare, în jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 58 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 222 din 15 martie 2004), Curtea Constituțională a statuat că „termenul «*lege*» prevăzut la lit. d) a art. 146 din Constituție, republicată, nu este folosit în sens larg, cuprinzând toate actele normative, ci doar în sensul său strict, de lege, prin care se înțelege actul legislativ adoptat de Parlament și promulgat de Președintele României, și de ordonanță, care reprezintă actul adoptat de Guvern pe baza unei delegări legislative. Conceptul de lege rezultă din îmbinarea criteriului formal cu cel material, întrucât conținutul legii este determinat de importanța acordată de legiuitor aspectelor reglementate. Astfel, este evident că soluționarea excepției de neconstituționalitate privind alte acte normative nu este de competența Curții Constituționale, aceste acte fiind controlate, sub aspectul legalității, de instanțele de contencios administrativ“.

Curtea constată că, în cauză, excepția de neconstituționalitate nu vizează dispozițiile unei legi sau ale unei ordonanțe, ci se referă la acte normative emise de ministrul sănătății și familiei și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate. Această excepție este contrară prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, iar potrivit alin. (6) al art. 29 din Legea nr. 47/1992, însăși instanța de judecată trebuia să respingă excepția, ca fiind inadmisibilă, printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională. Întrucât instanța de judecată nu a aplicat aceste dispoziții legale, Curtea urmează să respingă excepția ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 480

din 22 septembrie 2005

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Aurelia Rusu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, excepție ridicată de Societatea Comercială „Amur Company” — S.R.L. Iași în Dosarul nr. 1.566/2005 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, arătând că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Se arată că prevederile art. 129 din Constituție au lăsat la latitudinea legiuitorului reglementarea căilor de atac.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 mai 2005, pronunțată în Dosarul nr. 1.566/2005, **Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Amur Company” — S.R.L. Iași în dosarul menționat, având ca obiect judecarea recursului autorului excepției împotriva sentinței prin care s-a admis excepția inadmisibilității acțiunii formulate în condițiile ordonanței de urgență criticate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că „prin sintagma «sunt irevocabile» din textul legal criticat, legiuitorul a îngădit dreptul părților de a se adresa justiției și de a exercita căile de atac împotriva unei hotărâri judecătorești, pronunțată de prima instanță”. Sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 21, art. 24 alin. (1) și art. 129.

Se arată că, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție, „exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite prin lege, însă libertatea legiuitorului de a stabili condițiile de exercitare a căilor de atac și procedura de judecată nu sunt absolute, legiuitorul fiind ținut de respectarea normelor

și principiilor referitoare la drepturile și libertățile fundamentale ale omului”.

Este invocată în sensul acestor susțineri Decizia Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302¹ alin. 1 lit. a) din Codul de procedură civilă.

Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal consideră, în esență, că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În legătură cu incidența prevederilor art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța arată că „privarea părților interesate de posibilitatea de a cere examinarea hotărârii pronunțate de prima instanță sesizată de către o instanță superioară reprezintă o atingere adusă dreptului la un proces echitabil, în sensul art. 21 alin. (3) din Constituție”.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că dispoziția legală criticată, „prin care se derogă de la principiul dublului grad de jurisdicție, nu reprezintă o încălcare a dreptului fundamental privind accesul liber la justiție instituit prin art. 21 din Constituție, ci este destinată să asigure, în primul rând, celeritatea judecării cauzei, scurtând durata procesului și evitând, astfel, tergiversarea judecării prin reluarea ciclului procesual, iar pentru părți economie de timp și bani”. De asemenea, în continuare se arată că „dispozițiile art. 126 alin. (2) și art. 129 din Constituție au lăsat la latitudinea legiuitorului reglementarea «competenței», a «procedurii», precum și a «căilor de atac», în raport cu specificul domeniilor litigioase reglementate”. În acest sens sunt menționate deciziile Curții Constituționale nr. 129/1995 și nr. 38/1998.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că nu sunt încălcate dispozițiile art. 21 din Constituție, întrucât „legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul liberului acces la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege”.

Avocatul Poporului apreciază, de asemenea, că stabilirea prin dispozițiile criticate a unor reguli privind exercitarea căilor de atac este în deplin acord cu prevederile art. 129 din Constituție. Sunt invocate, în acest sens, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1/1994, precum și deciziile Curții Constituționale nr. 363/2004, nr. 425/2004, nr. 476/2004 și nr. 150/2005.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 față de prevederile art. 24 alin. (1) din Constituție, Avocatul Poporului apreciază că „părților nu le este îngădit sub nici un aspect dreptul la apărare, acestea beneficiind, în cadrul procesului, de toate mijloacele de apărare și de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 25 aprilie 2003, aprobată și modificată prin Legea nr. 486/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 22 noiembrie 2003.

Dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 11: „(3) Hotărârile se redactează în termen de 10 zile de la pronunțare și sunt irevocabile.”

În esență, autorul excepției consideră că textul criticat încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (1)–(3) privind accesul liber la justiție, ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare și ale art. 129 privind căile de atac.

Textele constituționale invocate au următorul cuprins:

— Art. 21 alin. (1)–(3): „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.”;

— Art. 24 alin. (1): „Dreptul la apărare este garantat.”;

— Art. 129: „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispoziția legală criticată a mai format obiect al controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 251 din 10 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 18 iulie 2005, Curtea respingând excepția, a reținut următoarele: „În conformitate cu procedura aprobării tacite prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003, cererea de chemare în judecată a autorității administrației publice având ca obiect constatarea aprobării tacite se introduce la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă [art. 9 alin. (2)]. Potrivit art. 11 alin. (2) al ordonanței criticate, în cazul în care instanța constată îndeplinirea condițiilor prevăzute de această ordonanță de urgență, pronunță o hotărâre prin care obligă autoritatea administrației publice să elibereze documentul oficial prin

care se permite solicitantului să desfășoare o anumită activitate, să presteze un serviciu sau să exercite o profesie.

Prevederea criticată prin excepția de neconstituționalitate, potrivit căreia hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești în această materie sunt irevocabile, nu încalcă prevederile Constituției sau pe cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Constituția nu cuprinde prevederi care să stabilească căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, stabilind, în art. 129, că acestea se exercită «în condițiile legii».

De asemenea, prin aceeași decizie s-a mai reținut că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, „art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se referă la posibilitatea efectivă de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de convenție (Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, 2000) și, în consecință, «nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac» (Decizia Curții Constituționale nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003). Totodată, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (3) și ale art. 129 din Constituție, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 288 din 3 iulie 2003, că «accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se îndeplinește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Astfel, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac». În acest sens, este și Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994”.

În consecință, prin decizia menționată, Curtea a constatat că, „în cazul procedurii aprobării tacite, persoana care se consideră vătămată de o autoritate a administrației publice prin neemiterea unei autorizații prevăzute de art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 se poate adresa unei instanțe judecătorești pentru soluționarea plângerii sale, fiind, astfel, îndeplinite, fără echivoc, cerințele impuse de art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale”. Totodată, în ceea ce privește incidența dispozițiilor art. 2 din Protocolul adițional nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a statuat că „acestea consacră, într-adevăr, dreptul la dublul grad de jurisdicție, drept ce este recunoscut, însă, doar în materie penală. Având în vedere că obiectul cauzei care se judecă de către instanță, în cazul de față, nu este de natură penală, Curtea constată că prevederile art. 2 din Protocolul adițional nr. 7 nu au incidență în cauză”.

Soluția pronunțată de Curtea Constituțională prin decizia menționată, precum și considerentele care au stat la baza acesteia își păstrează valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu se invocă elemente noi de natură a schimba această jurisprudență.

În legătură cu invocarea, în prezenta cauză, a încălcării dreptului la apărare prevăzut de dispozițiile art. 24 alin. (1) din Constituție, Curtea observă că, în cadrul procesului în care se pronunță hotărârea irevocabilă, părțile beneficiază neîngrădit de toate drepturile procesuale prevăzute de lege,

inclusiv de acela de a fi reprezentate sau asistate de un avocat, de a propune probe pentru dovedirea susținerilor lor și de a-și face toate apărările pe care le consideră necesare.

În sfârșit, invocarea de către autorul excepției a Deciziei Curții Constituționale nr. 176 din 24 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 356 din

27 aprilie 2005, nu are relevanță în cauză, întrucât, prin decizia respectivă, Curtea s-a pronunțat cu privire la un text al Codului de procedură civilă care prevedea sancțiunea nulității absolute în cazul lipsei din cererea de recurs a unor elemente de identificare a părților, ceea ce nu are nici o legătură cu textul criticat în cazul de față.

Potrivit considerentelor expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2003 privind procedura aprobării tacite, excepție ridicată de Societatea Comercială „Amur Company” — S.R.L. Iași în Dosarul nr. 1.566/2005 al Curții de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 septembrie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind retragerea autorizației de funcționare a Cooperativei de credit „Alianța Galați OC3”

Având în vedere cererea de retragere a autorizației de funcționare a Cooperativei de Credit „Alianța Galați OC3”, formulată de CREDITCOOP Casa Centrală prin Scrisoarea nr. VII/SD/4.303 din 29 iulie 2004, în baza art. 7 alin. (3) din Normele Băncii Naționale a României nr. 6/2003 privind fuziunea și divizarea cooperativelor de credit, aprobarea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României privind fuziunea prin absorbție a cooperativelor de credit „Belșugul Galați” și „Alianța Galați”, din data de 12 septembrie 2005, ca urmare a căreia Cooperativa de credit „Alianța Galați” este absorbită, întregul său patrimoniu transmitându-se Cooperativei de credit „Belșugul Galați”,

în temeiul prevederilor art. 89 lit. a) liniuța a patra din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2000 privind organizațiile cooperatiste de credit, aprobată și modificată prin Legea nr. 200/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se retrage Autorizația de funcționare seria B nr. 0252 din 23 septembrie 2002 a Cooperativei de credit „Alianța Galați OC3”, cu sediul în municipiul Galați, Str. Movilei nr. 10, bl. C1, ap. 22, județul Galați, cod unic de înregistrare 7972065, număr de ordine în registrul comerțului J17/10.016/1992, ca urmare a cererii de

retragere a autorizației de funcționare formulate de CREDITCOOP Casa Centrală.

Art. 2. — Prezenta hotărâre va fi transmisă CREDITCOOP Casa Centrală și va intra în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 7 octombrie 2005.
Nr. 23.

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL COLEGIULUI MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA

DECIZIE

privind stabilirea cuantumului cotizației de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România

În temeiul art. 51, 54 și 74 din Legea nr. 308/2004 privind exercitarea profesiei de medic dentist, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor Dentiști din România, cu modificările ulterioare, și al Hotărârii Adunării generale naționale a Colegiului Medicilor Dentiști din România din data de 25 iunie 2005,

Consiliul național al Colegiului Medicilor Dentiști din România emite următoarea decizie:

Art. 1. — Membrii Colegiului Medicilor Dentiști din România care exercită profesia de medic dentist au obligația de a achita lunar cotizația de membru, în valoare de 20 lei RON (200.000 ROL), începând cu data de 1 ianuarie 2006.

Art. 2. — Medicii dentiști pensionari care nu mai exercită activități medico-dentare și care doresc să își păstreze calitatea de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România sunt scutiți de la plata cotizației.

Art. 3. — Medicii dentiști care au solicitat suspendarea calității de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România în conformitate cu prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 308/2004 privind exercitarea profesiei de medic dentist, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor Dentiști din România, cu modificările ulterioare, sunt scutiți de la plata cotizației pe durata suspendării.

Art. 4. — Medicii dentiști cărora li s-a aplicat sancțiunea de suspendare a calității de membru pe o perioadă determinată nu plătesc cotizația pe durata suspendării.

Art. 5. — Medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului

Economic European sau ai Confederației Elvețiene, stabiliți în unul dintre aceste state, care au solicitat și au obținut, în condițiile legii, calitatea de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România, sunt obligați la plata cotizației în aceleași condiții ca și cetățenii români.

Art. 6. — Medicii dentiști cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care prestează temporar servicii medicale pe teritoriul României, sunt obligați la plata cotizației.

Art. 7. — (1) Neplata cotizației timp de 3 luni atrage sancționarea cu avertisment și sistarea informațiilor (revistă, e-mail).

(2) Neplata cotizației pe o perioadă de 6 luni se sancționează cu retragerea calității de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România și pierderea dreptului de liberă practică.

Art. 8. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2006.

Președintele Colegiului Medicilor Dentiști din România,
Mihai Augustin

București, 24 septembrie 2005.
Nr. 11.

COLEGIUL MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA

DECIZIE

privind organizarea și funcționarea structurilor teritoriale ale Colegiului Medicilor Dentiști din România

În temeiul art. 30, 31, 32, 41, 42 și 52 din Legea nr. 308/2004 privind exercitarea profesiei de medic dentist, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor Dentiști din România, cu modificările ulterioare, al art. 29, 36 și 37 din Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Medicilor Dentiști din România, adoptat prin Decizia președintelui Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 1/2005,

Consiliul național al Colegiului Medicilor Dentiști din România emite următoarea decizie:

Art. 1. — Colegiul Medicilor Dentiști din România va funcționa la nivel național prin organele de conducere prevăzute de Legea nr. 308/2004 privind exercitarea profesiei de medic dentist, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor Dentiști din România, cu modificările ulterioare, iar la nivel teritorial, prin colegiile județene, respectiv Colegiul Medicilor Dentiști din Municipiul București.

Art. 2. — (1) Structurile județene, respectiv Colegiul Medicilor Dentiști din Municipiul București, au autonomie funcțională, organizatorică și financiară, iar de la data înregistrării la administrația financiară și obținerii codului fiscal, au personalitate juridică.

(2) Fiecare structură a Colegiului Medicilor Dentiști din România va avea cod fiscal, buget și patrimoniu propriu, ștampilă și cont bancar și va funcționa potrivit Legii nr. 308/2004, cu modificările ulterioare, Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Medicilor Dentiști din România și deciziilor Consiliului național al acestuia.

Art. 3. — Denumirea structurii teritoriale va fi formată din sintagma „Colegiul Medicilor Dentiști din ...” urmată de denumirea județului, respectiv municipiul București.

Art. 4. — Colegiile județene vor funcționa în orașele reședință de județ.

Art. 5. — Potrivit art. 42 din Legea nr. 308/2004, cu modificările ulterioare, organele de conducere la nivelul colegiilor județene, respectiv la nivelul municipiului București, sunt:

- a) adunarea generală, formată din toți medicii dentiști din colegiul respectiv;
- b) consiliul;
- c) biroul consiliului.

Art. 6. — Atribuțiile organelor de conducere sunt cele prevăzute de Legea nr. 308/2004, cu modificările ulterioare, de Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Medicilor Dentiști din România sau cele stabilite, în condițiile legii, prin deciziile organelor de conducere la nivel național.

Art. 7. — (1) Cuantumul cotizației de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România este de 15 RON (150.000 ROL), conform Hotărârii Adunării generale naționale din data de 6 noiembrie 2004. Cotizația datorată de membrii Colegiului Medicilor Dentiști din România se plătește până la data de 15 a lunii următoare celei pentru care se face plata. Cotizația poate fi plătită și anticipat.

(2) Neplata cotizației în termenul prevăzut la alin. (1) atrage plata unor penalități de întârziere în valoare egală cu cele stabilite pentru neplata obligațiilor fiscale.

Art. 8. — (1) Neplata cotizației și a penalităților datorate pe o perioadă de 6 luni atrage suspendarea dreptului de liberă practică până la plata datoriilor restante.

(2) Suspendarea dreptului de liberă practică se dispune de către consiliul colegiului județean, respectiv al municipiului București, după atenționarea scrisă a medicului cu privire la restanță.

Art. 9. — (1) Cota-parte datorată Colegiului Medicilor Dentiști din România se va vira de către structurile județene până la sfârșitul lunii următoare celei pentru care s-a încasat cotizația.

(2) Obligația urmăririi și efectuării vărsării cotei aferente Colegiului Medicilor Dentiști din România revine președintelui consiliului colegiului județean, respectiv al municipiului București.

Art. 10. — (1) Au de drept calitatea de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România toți medicii dentiști care, la data intrării în vigoare a Legii nr. 308/2004, cu modificările ulterioare, erau membri ai Colegiului Medicilor din România.

(2) Dovada calității de mai sus se face cu o copie de pe autorizația de liberă practică.

Art. 11. — (1) Reavizarea calității de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România se va face o dată la 5 ani începând cu anul 2005.

(2) Orele de educație medicală continuă acumulate în perioada anterioară înființării Colegiului Medicilor Dentiști din România rămân valabile și vor fi avute în vedere la calcularea numărului de puncte și a reavizării potrivit procedurii stabilite de Consiliul național al Colegiului Medicilor Dentiști din România.

Art. 12. — (1) Actualele filiale ale Colegiului Medicilor Dentiști din România, filiale organizate până la aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Colegiului Medicilor Dentiști din România, urmează să își înceteze activitatea cel mai târziu la data de 31 decembrie 2005.

(2) Până la data prevăzută la alin. (1), în județele care au format filiala locurile vacante vor fi ocupate de supleanți, iar dacă aceștia nu există, până la completarea numărului de locuri se vor organiza alegeri.

Art. 13. — Consiliile colegiilor județene, respectiv al municipiului București, vor fi formate dintr-un număr de membri stabilit după cum urmează:

- a) 7 membri pentru colegiile care au înscrisi până la 100 de membri;
- b) 11 membri pentru colegiile care au înscrisi peste 100 de membri.

Art. 14. — (1) După constituire, noile consilii ale colegiilor județene își vor alege biroul consiliului.

(2) După constituire, noile organe de conducere vor fi validate de Biroul executiv al Consiliului național al Colegiului Medicilor Dentiști din România.

Art. 15. — Durata mandatelor noilor aleși este, pentru toate cazurile, până la împlinirea mandatului membrilor aleși inițial.

Art. 16. — Reprezentanții aleși în Adunarea generală națională și în Consiliul național al Colegiului Medicilor Dentiști din România își păstrează mandatul și îl vor exercita până la împlinirea lui.

Art. 17. — Organizarea alegerilor la nivelul fiecărui județ desprins din cadrul unei filiale se va face sub coordonarea reprezentanților zonali, așa cum au fost aceștia aprobați de Adunarea generală națională a Colegiului Medicilor Dentiști din România.

Art. 18. — În prima ședință a consiliului colegiului județean, respectiv al municipiului București, se vor alege și celelalte comisii necesare funcționării colegiului.

Art. 19. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor Dentiști din România,

Mihai Augustin

București, 24 septembrie 2005.

Nr. 12.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 063365